

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika” dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Toruńska 22 w Inowrocławiu, ul. Toruńska 2 w Gdyni, Skwer Kościuszki 24, I ptr.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2,95 zł. miesięcznie, 8,85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,34 zł. miesięcznie, 10,00 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6,95 zł., zagranicę 9,25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 3316, 3326, Administracja 3315 — Oddział w Bydgoszczy 1299. Założyciel Jan Teska. Telefon Przedstaw.: Toruń 1546. Grudziądz 1294. Gdynia 1460. Inowrocław 420.

Numer 13

BYDGOSZCZ, niedziela dnia 17 stycznia 1937 r.

Rok XXXI.

Rozwinąć sztandary!

Kogo naród polski uzna swoim wodzem

Od jednego z wybitnych działaczy katolickich i narodowych Pomorza, otrzymaliśmy poniższy artykuł. Zamieszczamy go w całości i bez zmian, gdyż myśl przewodnia artykułu kryje się najzupełniej z linią polityczną naszego pisma. Bardzo byśmy się cieszyli, gdyby myśl p. T. J. zachęcała i innych działaczy katolickich i narodowych do zabrania głosu na ten nad wyraz aktualny temat. Nie uchylimy się od podjęcia zalecanej nam przez autora inicjatywy, skoro tylko na podstawie liczeźniejszych głosów będziemy mogli być pewni, że spotka ona się wśród społeczeństwa katolickiego z takim przyjęciem, na jakie ze względu na dobro Państwa i Kościoła zasługuje.

Redakcja „Dziennika Bydgoskiego”.

Od dłuższego już czasu toczy się na łamach prasy polskiej dyskusja na temat konsolidacji społeczeństwa polskiego.

Niewątpliwie jest to temat bardzo aktualny. Zdawałoby się więc, że głosy prasy są odzwierciedleniem nastrojów i pragnień, nurtujących społeczeństwo nasze. Tak być powinno. Niestety, tak jednak nie jest, z wyjątkiem bodajże jednego „Dziennika Bydgoskiego”, który do tej, tak ważnej dla całego społeczeństwa polskiego sprawy podchodzi najbardziej rzeczowo i bez żadnego zacietrzewienia partyjnego. Można nawet śmiało zaryzykować twierdzenie, że artykuły ukazujące się na łamach „Dz. Bydg.” najwierniej oddają nastroje i pragnienia całego społeczeństwa polskiego nawet bez względu na dotychczasową przynależność partyjną czy stanową.

Jako człowiek pracujący społecznie od przeszło 35 lat z okładem i obracający się także obecnie w różnych środowiskach ludzkich, wsłuchuję się w odgłosy, z tych środowisk płynące i porównuję te odgłosy z odgłosami prasy. Rezultat tych porównowań jest taki, że czego innego pragnie społeczeństwo, a co innego głosi prasa partyjna i sanacyjna.

Społeczeństwo polskie jest bowiem na tyle uświadomione i zdaje sobie dobrze sprawę z tego, że o skupieniu całego społeczeństwa w ramach jednej partii na wzór faszyzmu, czy hitleryzmu mowy być nie może.

Również marzenia o jakichś tam „frontach ludowych” („Volksfront”), o których marzą socjaliści wspólnie z komuną, żydami itp. bezbożnikami, wywołują wśród społeczeństwa tylko uśmiech politowania. Kombinacje sanatorów, czy to tych z lewej, czy też z prawej strony, nie znajdują wśród społeczeństwa żadnego odgłosu.

Społeczeństwo bowiem bardzo dobrze wie, że są to kombinacje nieszczerze, że cała ta bezpłciowa prasa sanacyjna czeka jak na zbawienie projektu, który ma ujawnić p. plk Koc, a który dla wszystkich sanatorów będzie alfą i omegą bez względu na to, czy będzie on dobry lub zły.

Czego więc pragnie społeczeństwo polskie?

Jak już wyżej zazaczyłem, enuncjacje „Dziennika Bydgoskiego” są zbliżone do tych pragnień i najbardziej wiernie je odzwierciedlają.

Każdy prawy Polak-katolik pragnie jedynie zgody i jedności społeczeństwa

(Ciąg dalszy na stronie 2-ej).

Wielkie nieszczęście kolejowe w Mysłowicach.

Pociąg osobowy z Oświęcimia wpadł na stojący na stacji pociąg towarowy. Dziewięciu zabitych, 14 ciężko i 25 lżej rannych.

Warszawa, 16. 1. (PAT.) Dnia 15 bm. o godz. 5.15 na stacji Mysłowice w dyrekcji katowickiej pociąg osobowy nr. 1114, idący z Oświęcimia do Katowic, najechał na torze nr 7 na pociąg towarowy, wskutek czego wykołcił się i zostały rozbite wagon bagażowy i wagon kl. 3 pociągu nr 1114, a z pośród stojących na tym torze wagonów towarowych wykołczyły się dwa ostatnie wagony. Zabici zostali konduktor bagażowy Tyman oraz 6 podróżnych, ciężko rannych jest 17 osób, lżej 25. Ranni po okazaniu im natychmiastowej pomocy przez lekarzy kolejowych i szpitalnych, zostali odstawieni do szpitala w Mysłowicach, część zaś lżej rannych udała się w dalszą podróż.

Co do przyczyn katastrofy, tymczasowo można ustalić, co następuje: Pociąg nr 1114 normalnie przyjmowany był na torze nr 7. W dniu katastrofy tor nr 7 był zajęty, o czym dyżurny ruchu Urbanek był powiadomiony. Urbanek ze swej strony powiadomił stację Brzezinkę w celu uprzedzenia drużyny pociągowej, że pociąg nr 1115 będzie przyjęty nie na tor 7, lecz na tor 6, ale nie przygotował przebiegu na tor 6, lecz jak zwykle na tor 7. Wobec tego pociąg nr 1114 wjechał na tor zajęty przez wagony towarowe.

Władze dyrekcyjne prowadzą dochodzenie na miejscu. Ponadto ministerstwo komunikacji wysłało specjalną komisję w celu szczegółowego zbadania przyczyny wypadku.

Nazwiska ofiar katastrofy.

W katastrofie kolejowej na stacji Mysłowice utracili życie: Jagoda Jan, Noworyta Władysław, Wasilek Teodor, Dębek Karol, Chromy Ryszard, Badower Jan. Odniesli rany: Klima Bartłomiej, Dziecko Teodor, Tylok Franciszek,

Zórawik Józef, Piechota Roman, Blomber Mendel, Mis Mateusz, Brom Jan, Radwański Jan, Klaja Ludwik, Radwański Franciszek, Wiśniewski Józef, Pączek Leopold, Walus, Siupka Piotr, Tyman Wilhelm, Janusiewicz W., Seweryn Alojzy, Cieplak Józef, Demba August, Chramiec Stefan, Rogosz Leopold, Kosiak Paweł, Skilka Józef, Pzdler Teodor, Kozioł Konrad, Walus Jan, Wioska Stefan, Holda Jan, Magiera Stanisław, Gros Stefan, Jochimczyk Jan, Wasikop, Wybraniec Helena, Synowiec Józef, Danobis Piotr, Kaluża Paweł, Wybraniec Roman, Jaroniecki August. Nazwisko bagażowego Tymana w pierwszej chwili zamieszania po katastrofie zostało przez omyłkę umie-

szczone na liście zabitych. Tyman Wilhelm znajduje się wśród osób, które odniosły rany.

Wojewoda odwiedził rannych w szpitalu.

Katowice, 16. 1. (Tel. wł.) Ranni podczas wczorajszej katastrofy kolejowej w Mysłowicach pasażerowie i funkcjonariusze kolejni umieszczeni zostali w szpitalu spółki brackiej, bądź też w szpitalu miejskim. Bezpośrednio po katastrofie wyjechał do Mysłowic wojewoda dr Grażyński, interesując się szczegółowo losem rannych.

(Radio niemieckie donosi, że w drodze do szpitala zmarło dalszych trzech pasażerów. — Przyp. red.)

Uniwersytet wileński - zamknięty wskutek prowokacyjnego stanowiska żydów.

Wilno, 16. 1. (Tel. wł.) Uniwersytet wileński został przez p. ministra W. R. i O. P. zamknięty i chwilowo nie zanoszą się na bliskie otwarcie i udostępnienie młodzieży nauk.

Odybło się zebranie przedstawicieli polskich organizacji akademickich, celem ustalenia sytuacji, w jakiej znajduje się młodzież po zamknięciu uniwersytetu Stefana Batorego. W wyniku zebrania postanowiono domagać się otwarcia uniwersytetu, gdyż stan obecny, w jakim znalazła się polska młodzież, godzi zarówno w jej interesy naukowe i materialne. Równocześnie jednak zdecydowano się pozostać na zaję-

tym poprzednio stanowisku, zupełnego odseparowania się od żydów.

Żydzi jednak prowokacyjnie nie chcą ustąpić i dlatego cała opinia jest zgodna co do ich winy za zamknięcie uniwersytetu. Nawet sanacyjno-radikalny „Kurier Wileński” pisze zupełnie wyraźnie:

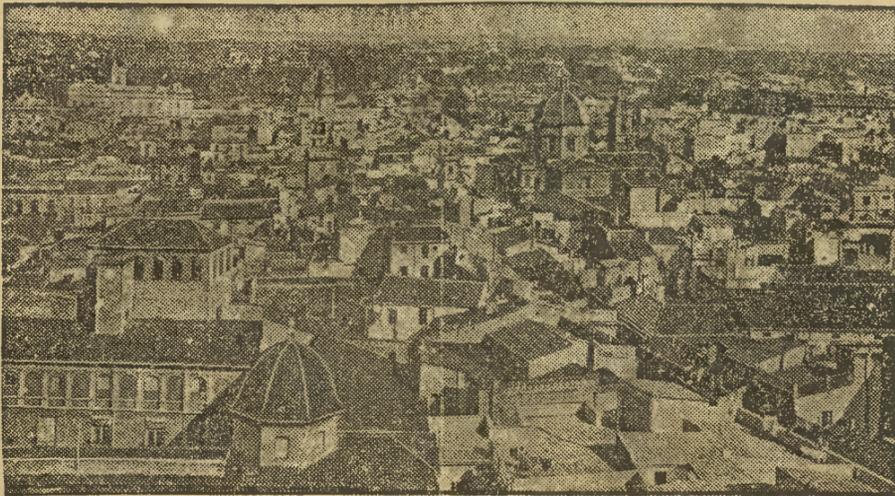
„Na konferencjach młodzież chrześcijańska obstawała przy swych żądaniach. Żydzi na nie się kategorycznie nie godzili. Wtedy znaleziono wyjście kompromisowe: młodzież, która nie chce siedzieć z żydami, ma otrzymać miejsca osobne; reszta młodzieży może siadać gdzie chce. Młodzież chrześcijańska na te postulaty na ogół się zgodziła. Żydzi kategorycznie zastrzegali się przeciwko jakimkolwiek wyodrębnieniu miejsc dla kogokolwiek. Na jednej z konferencji zdarzył się taki wypadek, że żydzi demonstracyjnie zajmowali te miejsca, gdzie zasiedli chrześcijanie, którzy wobec tego usunęli się z ławek i konferowali stojąc po jednej stronie.

Bez względu na ocenę zjawisk z listopada roku ub. należy stwierdzić, że dziś zamknięciu uniwersytetu winni są przede wszystkim żydzi.”

Taka jest opinia nawet organu, który nie holduje antysemityzmowi, o odpowiedzialności żydów w tej sprawie.

Przypuszczać należy, że osobista interwencja wiceministra Ujejskiego, który udał się do Wilna, przyniesie w krótkim czasie pomyślne rozwiązanie tej przykłej kwestji. Treść wywieszona na murach uniwersytetu Stefana Batorego ogłoszenia o następstwach decyzji ministra W. R. i O. P. każe nam wierzyć, że to czasowe zamknięcie uczelni akademickiej nie pociągnie za sobą dla jej studentów utraty roku i konieczności wniesienia nowych wpisów, co dla młodzieży byłoby bolesnym ciosem i krzywdą.

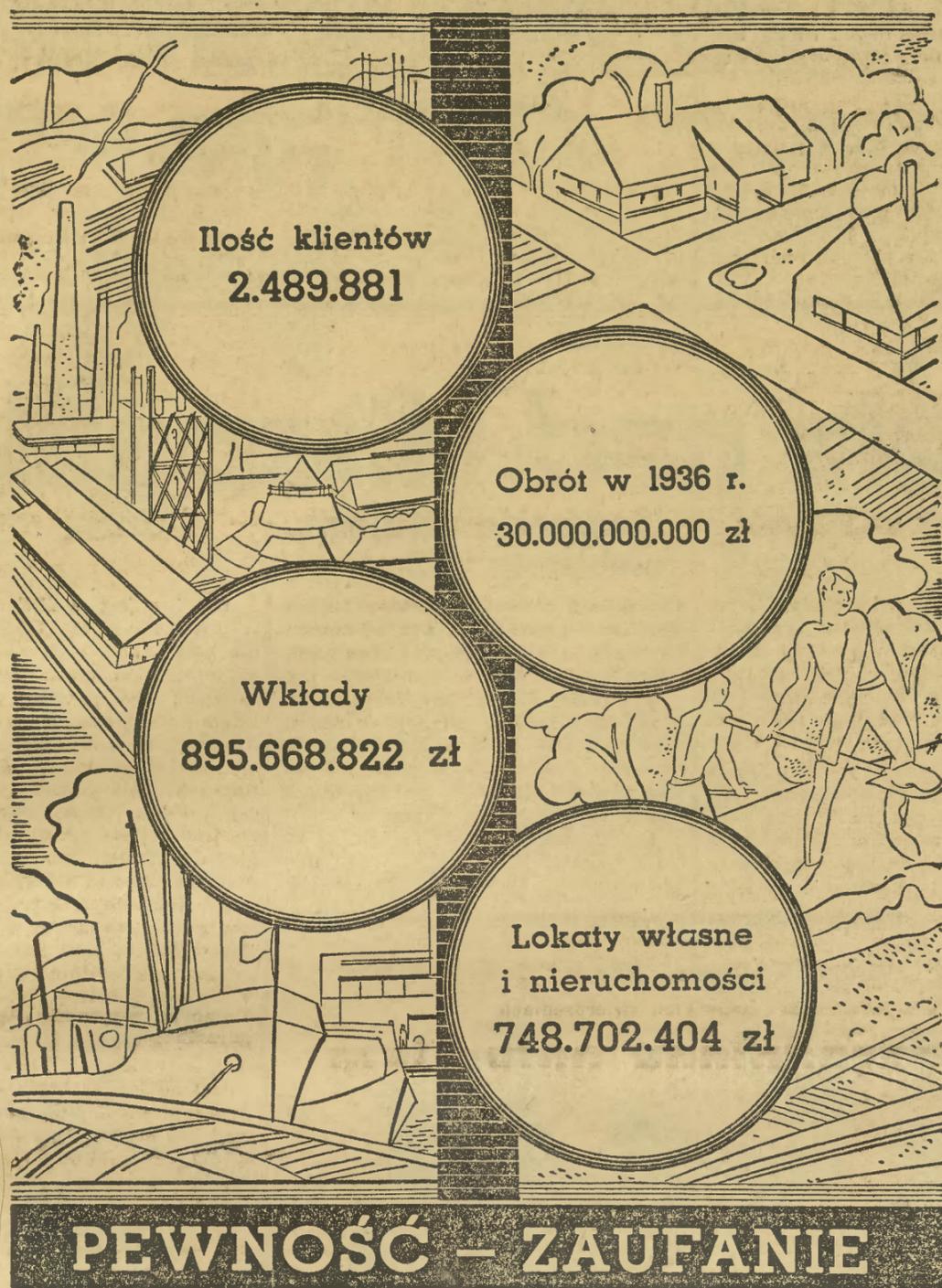
Bombardowanie Walencji.

Samoloty powstańcze po raz pierwszy zapuściły się do Walencji, nowej siedziby rządu „czerwonego” Largo Caballero, zrzucając bomby na gmach, w którym odbywają się posiedzenia rządu. Walencja jest po Madrycie i Barcelonie najludniejszym miastem Hiszpanii. Słynie z wyrobów jedwabnych i sukienictwa.

PKO

BILANS ZA ROK 1936

Holenderska para książęca nie opuści „Patrii“.

Krynica, 16. 1. Holenderska następczyni tronu ks. Juliana otrzymuje w Krynicy liczne wiązanki kwiatów, nadsyłane przez różne osoby i instytucje.

Książęca para postanowiła nadal pozostać w „Patrii“.

Holenderski Związek Dziennikarzy (Vereeniging de Nederlandsche Dagbladpers) ogłosił komunikat, że „zgodnie z życzeniem J. K. M. królowej Wilhelminy Związek zwrócił się do swoich członków z prośbą, ażeby nie publikowano żadnych artykułów ani fotografii o pobycie książęcej pary holenderskiej w Polsce poza wiadomościami, jakie poda do opublikowania holenderska agencja telegraficzna.

Krynica, 16. 1. Pobyt gości holenderskich w Polsce ma potrwać prawdopodobnie do 2 lutego, po czym powrócą oni do swej ojczyzny. Młoda para zamieszka w miejscowości Baarn, obok Hagi.

Możliwość przybycia królowej holenderskiej Wilhelminy w najbliższym czasie do Krynicy jest stale aktualna.

Zniesienie nauczania języka hebrajskiego.

Bawarski minister nauki i kultury wydał rozporządzenie, znoszące już w roku szkolnym 1937-38 nauczanie języka hebrajskiego w gimnazjach humanistycznych oraz seminariach nauczycielskich. Tym samym odpadnie możliwość wyboru zawodów, związanych z używaniem języka hebrajskiego.

Półtora miliona bezrobotnych w Niemczech.

Ilość bezrobotnych w grudniu wzrosła o 281.000 osób, osiągając liczbę 1.478.000. W grudniu 1935 roku liczba bezrobotnych wynosiła 2.508.000 i była o 524.000 wyższą, niż w roku 1934.

Ulotka na czasie.

Lwów, (KAP) Za zezwoleniem władzy duchownej ks. misjonarza M. B. Saletyńskiej we Lwowie, rozpoczęli wydawnictwo ulotek przeciwko komunizmowi. Ulotki pod tytułem „Żyć po Bożemu“ będą zawierały całą serię artykułów o komunizmie, ażeby najszerszym warstwom polskiego społeczeństwa zwrócić uwagę na grożące niebezpieczeństwo. Ulotki są w kompletach po 100 sztuk. Cena jednego kompletu 75 groszy. Adres: Ks. Misjonarza M. B. Saletyńskiej, Lwów — Zniesienie.

D. L. Ames.

PRZEKŁAD EUGENIUSZA BALUCKIEGO.

33)

(Ciąg dalszy).

Spróbował zastanowić się na trzeźwo. Yakun i Albez musieli już odejść przez jakieś potajemne drzwi wewnętrzne i tak się ulotnili, że tego nie słyszał. Zdawało się, najlepszym wyjściem z nieznośnej sytuacji było użycie lampki kieszonkowej. Mógł zobaczyć pusty pokój — co przyniosłoby pożądane odprężenie — albo Yakuna i Albeza, czyniąc zajętych w ciemnym pokoju. A to było też bardzo ciekawe.

Już nie rozważał argumentów, przemawiających przeciw lampce elektrycznej. Rozsądzała go ciekawość. Chciał i musiał widzieć, co tam się dzieje.

Jeszcze chwila... i do okrągłej sali wdarł się przez okno wąski promień światła, ale już w następnym momencie Sixsmith go zgasił i zaklął w duchu.

— Ładna historia... — mruknął nieśmiało.

Światło padło akurat na twarz senora Albeza.

Kilka sekund stał nieruchomo jak posąg, czekając na jakąś reakcję ze strony Hiszpana, ale nic się nie zdarzy-

ło i właśnie ta okoliczność najwięcej zaskoczyła Johna. Wszystkimi pięcioma palcami przesunął po włosach, co u niego oznaczało najwyższe napięcie myślowe. Ciągle panowała zupełna cisza, przerywana ciężkim oddechem Palmera.

Może Albez spał?!... Ale od kiedyż normalny człowiek śpi z otwartymi oczami?!... Zdumienie ustąpiło miejsca strasznyemu podejrzeniu, bo oprócz tego, że senior Albez miał otwarte oczy, nie zmieniły się na jotę ani pozycja, ani wyraz twarzy.

Z wzrastającym gwałtownie podnieceniem Sixsmith powtórzył próbę: Hiszpan siedział ciągle przy stole marmurowym w dziwnym skostniałym bezruchu. John zakreślił koło swoją lampką. Pokój był pusty.

Przyjrzał się uważnie okrągłej tłustej twarzy. Powoli zrozumiał wszystko.

Trzeci uczestnik narady był martwy.. był martwy przez cały czas jej trwania. Zimny pot wystąpił Sixsmithowi na czoło, nie rozumiał, dlaczego nie wpadł na to wcześniej. Teraz wszystko się stało jasne: uporczywe milczenie senora Albeza, uwagi pana Yakuna, jego niesamowity, ochydnny śmiech.

mowity, ochydnny śmiech.

Posadzenie przy stole już nie żyjącego Hiszpana, zrobienie zeń uroczystego świadka rokowań handlowych z Mussa Ben Razim... tak, to był żart w stylu Yakuna. Stały się zrozumiałe jego makabryczne dowcipy na temat zbytnej ciekawości ludzkiej, wypowiedziane pod adresem człowieka, którego sam zamordował.

Jednak to jeszcze nie wyjaśniało zagadki, dlaczego i za co zabił senora Albeza. Ukarzał go Yakun za niebezpieczne zainteresowanie się osobą herszta bandy, czy podejrzewał o zdolność do zdrady?...

— Dick... — szepnął. — Niech pan tu się zbliży!...

Słyszał wyraźnie oddech towarzysza, ale Amerykanin nie poruszył się, jak gdyby wołanie nie do niego się odnosiło.

— Palmer... — powtórzył John.

Odpowiedział mu równomierny ciężki oddech. Sixsmith zapalił lampkę i skierował ją na twarz Dicka. Amerykanin siedział skulony w dziwnej pozycji, oparty jednym ramieniem o ścianę, głowę miał przechyloną na bok.

— Boże Święty!... — mruknął Sixsmith. — Dick! Co panu jest?

Chciał szarpnąć za ramię i zbudzić towarzysza, pogrążonego prawdopodobnie w głębokim śnie, lecz w tym momencie zrobił osobliwe odkrycie, od którego krew mu uderzyła mocno do głowy. W kręgu światła padającego od lampki ujrzął mysz, przemykającą się po kamiennej posadzce przedsionka. Zdziwiło go niezmiernie szczególne zachowanie się zwierzątka: chciało uciec przed światłem, lecz nagle przerwało bieg, przewróciło się, drgnęło, wyciąga-

jąc konwulsyjnie łapki i zamarło.

Zaczerpnął powietrza i nie oddalając się na włos od miejsca, w którym się znajdował, oświetlił podłogę u swoich stóp.

Między mozaikowymi płytami posadzki biegly cienkie druty mosiężne. Po dokładnym przyjrzeniu się stwierdził, że cały przedpokój był pokryty przewodami jak siecią pajęczą. Szczęśliwy traf sprawił, że na tę wyprawę włożył buty o grubych podszwach gumowych. Być może, tylko tej okoliczności zawdzięczał życie.

Teraz zrozumiał, dlaczego Yakun mówił, że się interesuje bardzo elektrotechniką. Przedstonek i sala w baszcie były pokryte przewodami o wielkim napięciu, których dotknięcie powodowało utratę przytomności, a potem powolną śmierć.

Dlatego też Yakun nie bardzo się troszczył o ochronę wieży. Po włączeniu prądu nawet mysz nie mogłaby się do niej zbliżyć.

Teraz przypomniał sobie Sixsmith, że przez cały czas Yakun nie zdjął jasnobrązowych rękawiczek. Musiały być gumowe.

Rozmyślając nad tym wszystkim John ściągął ze siebie burnus, aby go użyć jako izolatora. Z lampką w ręce zbliżył się do Amerykanina i zrozumiał od razu przyczynę jego milczenia. Palmer miał jedną nogę na drucie mosiężnym, podszwa jego buta okazała się dobrym przewodnikiem prądu. ponieważ nasiąkła wodą, gdy się wspinał po mokrych stopniach schodów; prawa ręką Palmer oparł się o ścianę dotykając drugiego drutu i w ten sposób był powoli a stale elektryzowany.

(Ciąg dalszy nastąpi).

List z Poznania.

Dokształcamy się!...

SPRAWA WYBORU PREZYDENTA MIASTA. — UBÓJ RYTUALNY W ŚLUPCY. — REDUKCJA PRACOWNIKÓW BANKOWYCH. — KURSY DOKSZTAŁCAJĄCE.

(Korespondencja własna).

Poznań, w styczniu.

Mimo najrozmaitszych interpretacji prawnych i targów, związanych ze sprawą zwolnienia Rady Miejskiej, nie ulega wątpliwości, że w najbliższym czasie załatwiona zostanie kwestia wyboru nowego, stałego prezydium miasta. O kandydatach na prezydenta na razie dużo. Większość narodowa w Radzie Miejskiej musi się mimo wszystko liczyć z aprobatą władz wojewódzkich, a te, jak wiemy, w swoim czasie nie zatwierdziły wyboru p. Cyryla Ratajskiego oraz dr Mieczkowskiego. Nie brak już dziś pogłosek, że obecny prezydent komisaryczny, pułk. Więckowski, jeszcze długo pozostanie na swym stanowisku. Według innych pogłosek upatrzony już jest nowy kandydat na... komisarycznego prezydenta.

O los pułk. Więckowskiego nie ma obawy. Został on obecnie prezesem Rady Nadzorczej Spółki Akcyjnej H. Cegielski, Fabryka ta rozwija się w ostatnim czasie bardzo pomyślnie — podobno m. in. wykonana znaczne obciążenia dla **Poznańskiej Kolei Elektrycznej**. Nie pozbawionym pikantem jest fakt, że na platformie współpracujących fabryki Cegielskiego z P. K. E. spotkała się dwaj prezydenci m. Poznania — pułk. Więckowski jako prezes Rady Nadzorczej fabryki oraz p. Ratajski jako członek Rady Nadzorczej P. K. E., Fortuna kółem się toczy!

Ze Strzałkowa nie daleko do Słupcy. Lecz Słupca, to już teren innego województwa — łódzkiego, w którym element żydowski jest liczebnie silny. Otóż po znanej kampanii przeciw ubojowi rytualnemu **rządy z całego województwa poznańskiego przybyli do Słupcy** i domagają się, aby w tym oto miasteczku zezwolono im na dokonywanie uboju rytualnego dla potrzeb ludności żydowskiej w województwie poznań-

Około tysiąca zabitych a 16 tys. rannych przy pracy.

Warszawa. Według posiadanych danych, w Polsce mamy rocznie 931 zabitych i 16.282 rannych przy pracy. Z ilości tej wypada rocznie 306 śmiertelnych wypadków oraz 4.618 rannych w rolnictwie, 342 śmiertelnych i 3.985 rannych w górnictwie, 91 śmiertelnych i 1.147 rannych w budownictwie, 58 śmiertelnych i 1.217 w przemyśle drzewnym, w przemyśle włókienniczym zabitych 16, rannych 894, w przemyśle metalowym i maszynowym rannych 1.083. 33 wypadki mają miejsce przy transportach, 19% przy maszynach, 13% wskutek upadku, 15% wskutek spadku mas, 6% z powodu narzędzi, 12% z różnych powodów.

Dobre światło przy nauce

ułatwia pracę, poprawia stopnie i chroni oczy dziecka przed koniecznością przedwczesnego używania szkieł. Żarówka

TUNGSRAM

z **D** wuskrętnym **D** rucikiem cechowana w **D** ekalumenach.

879

daże do 20% więcej światła przy niezwiększonych kosztach zużytego prądu.

Z tygodnia.**Mgła nad Hiszpanią.**

Goering w Rzymie. — Sowietkie zbrojenia. — W drugą rocznicę plebiscytu w Saarze.

Jak mało wiemy o klimacie Hiszpanii! Kto by przypuszczał, że w tym pięknym kraju, należącym bardziej do Afryki niż do Europy, panują zimne, brzydkie mgły. Od paru dni w każdym komunikacie z hiszpańskiego placu boju, nie tylko mgła, mgła i mgła.

Za kilka dni (19 bm.) minie półrocie od rozpoczęcia działań wojennych. Wiemy w dalszym ciągu, że Franco musi zwyciężyć i że anarchia, panująca w szeregach czerwonych, do zwycięstwa jest najzupełniej niezdoła. Wiemy

utrzymywał aż dwóch korespondentów. Ostatnio ścinał ich do kraju i kontentował się telegramami „Deutsche Nachrichtenbüro”. Można w tym wyczuć jakby pretensje: „Myśleliśmy, że potraficie to zrobić wcześniej. Stanowczo nas za dużo kosztujecie. I diabli wiedzą, ile jeszcze trzeba będzie wyciągnąć broni, pieniędzy i ludzi, aby operacje doprowadzić do zwycięskiego końca...”

I najgorsze jest to, że nie można sobie wyobrazić zawieszenia broni między walcującymi stronami. Podział Hi-

Goering jest u Hitlera prawdziwą Mädchen für Alles. Czego ten człowiek nie robi? Jest prezydentem Reichstagu, ministrem spraw wewnętrznych w Prusach, twórcą tajnej policji i generałem policji, prezydentem pruskiej rady ministrów, wielkim łowczym Rzeszy, ministrem lotnictwa Rzeszy, generałem Reichswehry, wodzem sił lotniczych Rzeszy, organizatorem pierwszego pułku pancernego, kierownikiem planu czterolecznego i wystawnikiem dyplomatycznym do specjalnych porużeń. Ponadto jest podobno kandydatem na stanowisko prezesa rady ministrów Rzeszy, jeśli Hitler rzeknie się kanclerstwa w dniu 30 stycznia, jako w czwartą rocznicę objęcia władzy.

Goering jeździł na polowanie do Białowieszy. Obecnie po pożyczce francuskiej najwidoczniej nie ma na to ochoty i woli słońce południa dla odmiany. Wyjechał do Rzymu niby na odpoczynek i jest fetowany przez Włochów, jakby dla podkreślenia ważności tego wypadku i znaczenia, jakie mu się przypisuje.

Nie wiadomo jak daleko sięga przyjaźń włosko-niemiecka. W każdym razie nie jest zbyt czuła na punkcie Austrii, ale wystarczająco serdeczna, jeśli chodzi o Hiszpanię. Ponadto nigdy nie wiadomo, czy Berlin pomaga Rzymowi w odniesieniu do Anglii, czy też Rzym Berlinowi, gdy trzeba zakolatać do Paryża.

Wizytę włoską Goeringa próbuje się łączyć z niedoszłą wizytą paryską Schachta. Nie ulega wątpliwości, że Niemcy potrzebują szeregu surowców, i że nie mają czym zapłacić ich dostawy. Podobno Blum ma zamiar poczynić Trzeciej Rzeszy pewne konkretne propozycje. Tygrysa można odwieść od napaści nie tylko widokiem gotowego do strzału karabinu, ale i również jakimś smaczkowym kąskiem, który zaspokoi jego największy głód. Francja lubi strzelać srebrnymi kulami. Ma ich dość w skarbcu.

Tak więc przypuszcza się, że Mussolini pomoże Niemcom przy tego rodzaju konszachtach. Jest to stara kombinacja z oddaniem Niemcom kawałka Konga za rezygnację z Maroka, jak to się stało w 1912 r. Tylko, że nikt jeszcze nie wie, jak to Kongo będzie wyglądało. Może jako pożyczka, a może tylko jako kredyt. Trudności aprowizacyjne Trzeciej Rzeszy rosną z niepokojącą szybkością. Trzeba kupować zboża. O maśle już się nawet nie mówi. Wie o tym zagranica i dlatego wierzy w możliwość porozumienia się lub w każdym razie pewnego okielzania Niemiec.

Budżet sowiecki na rok 1937 przewidyje w wydatkach sumę 76 miliardów rubli. Jest to o 14 miliardów więcej niż w roku ubiegłym. Trzecia część tej astronomicznej sumy zostanie wydatkowana na wojsko. Składa się ona z 20 miliardów wydatków bezpośrednich

(Ciąg dalszy na stronie 17).

Rzeczywistość hiszpańska

czyli — gdzie dwóch się bije, tam trzeci korzysta.

również, że Niemcy i Włosi mogą sobie pozwolić na bardziej skuteczną pomoc, niż stosunkowo oddalona Rosja. Ale wiemy i to, że postawa niezdecydowana Anglii i Francji sprzyja przedłużaniu wojny na równi z górzystym charakterem kraju, zimowymi mgłami i hiszpańską nieudolnością do organizowania takiej machiny, jak nowoczesna wojna. Owszem, stać Hiszpanów na Alkazy, ale choćby na precyzyjne współdziałanie artylerii z piechotą już nigdy w tym stopniu jak inne narody europejskie.

Niezmiernie charakterystyczna jest zmiana nastroju w Berlinie. Z początku entuzjasmowano się Francjem ogromnie. Taki „Völkischer Beobachter”

szpanii na faszystowską i komunistyczną jest najzupełniej niemożliwy. Tak więc z mgły może się tylko wyłonić zwycięstwo całkowite jednej ze stron, lub raczej tylko gen. Franco. Irytujące jest jednak, że tak długo trzeba czekać i że nerwy ludów europejskich są coraz mniej wytrzymałe. Przykładem może tu być sprawa marokańska, która która wybuchła na łamach prasy paryskiej niby atak historyczny i przychyliła po jednym oświadczeniu Hitlera, gdy tymczasem prawda leży po środku i polega na tym, że Niemcy nie zrobią nic oficjalnie i że zrobią na pewno coś bardzo poważnego, ale dopiero w bliżej nieznanym przyszłości.

24260

UPORCZYWE BOLE GŁOWY, MIGRENE I NERWOBÓLE

przez **Kowalskina**

DLA DOROSŁYCH

skim... Jak doniósł dziennik żydowski „Piata rano”, celem interweniowania w tej sprawie u łódzkich władz wojewódzkich przybył do Łodzi rabin Sender z Poznania. Interwencja ta do tej pory nie dała jednak oczekiwanych rezultatów.

Ciekawymy, co z tej interwencji wynika?

Dramatycznie rozpoczął się nowy rok dla 29 pracowników Banku Związku Spółek Zarebowych w Poznaniu. W dniu 29 grudnia ub. roku otrzymali ci pracownicy, niektórzy długoletni i zasłużeni, wypowiedzenie. Redukcja nastąpiła wskutek **rzeczenia transakcji ze spółdzielniami rolniczymi i z właścicielami ziemskimi na Państw. Bank Rolny**, przy czym Bank Zw. Sp. Zar. pozostał przy kooperatywach handlowych przemysłowych itd.

Zwolnienie tylu pracowników przez tak poważną instytucję bankową wywołało wielkie poruszenie w kołach pracowników wszystkich banków poznańskich. Na specjalnym zebraniu ponad 500 bankowców uchwaliło rezolucję, protestującą przeciw masowej redukcji w B. Zw. S. Zar., domagając się cofnięcia tej decyzji albo ewentualnego przyjęcia usuniętych pracowników do Państw. Banku Rolnego, który niewątpliwie rozszerzy swe agendę. Związek pracowników bankowych apeluje do władz państwowych, samorządowych i gospodarczych o przywrócenie chleba zredukowanym. Redukcja tak wielu zasłużonych i długoletnich współpracowników jest dla nich wielką krzywdą, tym boleśniesz, że wielu z powodu przekroczenia granicy wieku nie może uzyskać przyjęcia w innej instytucji.

W okresie, gdy nawet dyplom uniwersytecki nie chroni od bezrobocia, nie dziwi nas akcja, zmierzająca do dokształcania pracowników umysłowych i fizycznych z rozmaitych zawodów.

W tych dniach np. odbyło się zakończenie pierwszego w Polsce kursu dokształcającego dla pracowników gastronomicznych, urządzonego przez Gimnazjum Kupieckie w porozumieniu ze Związkiem Pracowników Gastronomicznych. Kurs trwał 3 miesiące i obejmował: towaroznawstwo spo-

żywcze, geografie gospodarczą(1), wycieczki technologiczne, księgowość, arytmetykę handlową ze szczególnym uwzględnieniem kalkulacji kupieckiej, naukę o handlu, reklamę oraz naukę o zawodzie gastronomicznym i hotelarskim. Jak widzimy, program nauki był bardzo obfity. Nie łatwo będzie w przyszłości zostać pomocnikiem gastronomicznym! — Dyrektor Gimnazjum Kupieckiego p. Ligocki w swym przemówieniu przy rozdaniu świadectw 22 absolwentom podkreślił godną uwagi wytrwałność słuchaczy, którzy po ciężkiej pracy z

wielką ochotą uczęszczali na kurs i oddawali się z zapalem zajęciom...

Otwarto właśnie kurs dla agentów handlowych i księgowych, w którym uczestniczą bezrobotni pracownicy umysłowi m. Poznania. — Właściciele domów i nieruchomości odbywają kursy obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej. — Mówi się o specjalnych kursach dla ekspedientów i ekspedientek. Dokształcamy się na każdym polu! Dobry prognostyk na przyszłość. Lecz — coż znaczy — świstek bez pracy?!

J. B.

Skrzynka zapytań, wyczerpująca różne możliwości.

Bydgoszcz, 17 stycznia.

Trudno jest o człowieka, któryby wszystko wiedział, któryby miał w głowie wyczerpującą encyklopedię, słownik wyrazów obcych i przepisy nowej ortografii. Wprawdzie nie każdy jest od

razu Sokratesem, aby móc się dumnie pochwalić: wiem, że nic nie wiem, — ale też nikt chyba nie jest w stanie rozstrzygnąć wszystkich problemów świata, tego i okolicznych.

Najwięcej stosunkowo wie — dziennikarz. Nie chodzi tu bynajmniej o jakąś gwałtowną autoreklame, nadzwyczajną megalomanię i irytujące samochwalstwo. O, nie. Chcemy tylko stwierdzić fakt, że dziennikarz — jeśli nawet czegoś przypadkiem nie wie, to udaje, że wie. Ta niezłomna prawda występuje najjaskrawiej w sprawozdaniach „specjalnych wysłanników“ pism krajowych i zagranicznych do Krynicy, którzy licytują się w podawaniu sensacyjnych wiadomości na temat, co młoda holenderska para jadła na śniadanie i jakiego koloru sznurowadeł używa do butów narciarskich urocza księżniczka Juliana. Całe szczęście,

że dotąd żaden ze wścibskich dziennikarzy nie uznał za konieczne rozpoznać innych szczegółów z miodowych dni wysoko postawionych nowożeńców... Przypuszczać jednak trzeba, że mimo groźących im koron w rzeczach najważniejszych ci gości Kiepury nie wiele się różnią od zwykłych śmiertelników.

Jeśli by komuś wszędobylstwo dziennikarzy i ich chęć wiedzenia wszystkiego miała się nie podobać, to stwierdzamy kategorycznie, że zarzuty z tego tytułu wolno robić wszystkim — tylko nie dziennikarzom. Bo przecież dziennikarz nie chce wiedzieć dla siebie. I choć sam często nic nie wie, musi udawać, że wie wszystko, aby zaspokoić zachlaną ciekawość łaskawego czytelnika.

Ale też, czego to czytelnik nie chce się dowiedzieć od dziennikarza! Nie

bacząc ani trochę o to, że ciekawość jest pierwszym stopniem do piekła,

pyta o wszystko, co mu jest potrzebne albo i nie potrzebne. Redakcyjna skrzynka zapytań pęcznieje z dnia na dzień, a nie ma odcinka życia ludzkiego, którego refleks nie padłby na nasze biurka.

Zeby ktoś nie miał ani wątpliwości ani podejrzeń, co do prawdziwości powyższych zeznań, podajemy poniżej próbkę codziennej poczty i eksploatacji działu, który się godnie i reprezentacyjnie nazywa „Odpowiedzi redakcji“:

P. PUŁK. „201“ — WARSZAWA.

Prosi pan przede wszystkim, aby nie zdradzić pańskiego pseudonimu i na sposób „Zaczynu“ odpowiedzieć panu pod szyfrą. Robimy to z przyjemnością, pańska tajemnica jest naszą tajemnicą, może pan być o nią spokojny, jakby leżała pod najgrubszym kocem... Od nas napewno nikt się nie dowie, że pan jest właśnie pan, a nie kto inny. Pyta się pan więc, co należy robić, aby się udał nowy obóz? Sprawa jest prosta i łatwa: trzeba tylko pozyskać społeczeństwo, dać mu wielką ideę, zorganizować i — już! Co to jest idea? Prosimy sprawdzić w słowniku wyrazów obcych, może być nawet stare wydanie z przed epoki sanacyjnej. Jak zacząć? A no, najpierw trzeba dać sobie spokój z zacyzmem, bo z tego fermentu żadne ciasto nie wytrzyma. Wszystko dokładnie wyczyścić z bakterij rozkładowych, z kombinatorów i kadzichłopów, wyczyścić i wyszorować aż się z „elity“ będzie kurzyło. Drożdży poszukać nowych i

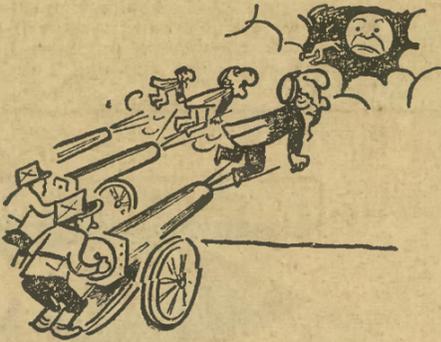
zdrowych, nie puścić do wyrabiania ciasta nikogo z brudnymi rękami. Strzec się ciepła subwencji i poparcia władz administracyjnych. Niech samo rośnie, a gdy już będzie do czegoś podobne, wsadzić do gorącego pieca rozsądnej ordynacji wyborczej. Uważać, żeby nie było zagranicznego — wschodniego albo zachodniego — wiatru, bo od przeciągu może być zakalec, a w rezultacie — przykra nieśtrawność.

Wody krynickie w tym właśnie zakresie cieszą się zasłużoną sławą.

Komuniści amerykańscy maskują się demokracją.

Wielkie wrażenie w całej prasie amerykańskiej wywołała ostatnio rewelacja o Sheen, profesora uniwersytetu katolickiego w Waszyngtonie. O. Sheen przestrzega przed komunizmem i zwraca uwagę na fakt, że komuniści amerykańscy, nie czując dość pewnego gruntu pod nogami, posilkują się w swej kredeje robocie maską, mogącą zwodzić nieświadomych obywateli. „O komunizmie — mówił o. Sheen — nagle nie słyszymy obecnie nic w naszym kraju, natomiast coraz częściej o „demokracji“. Maskę tę przybiera także nowa konstytucja sowiecka, którą prasa amerykańska tak naiwnie przedstawia za epokową nowinę. Komuniści pragną obecnie zyskiwać dla siebie zwolenników oszustwem. Ani jednego komunisty amerykańskiego nie można doprowadzić do tego, by wytku-

„FILOSEMICIE“. — Pan ma zmartwienie, my — nie. Że minister Beck i pułk Miedziński zrobili panu zawód — to było do przewidzenia, jako że to są rozsądni ludzie. Co mają zrobić żydzi? Poprosić, aby ich nabito do wielkich armat i wystrzelono na księżyc.

Pan ewentualnie może się zabrać z nimi. Sądzymy, że po drodze i pan pójdzie po rozum do głowy, a znalazłszy odrobinę wyżej wymienionego, założy pan partię antysemitką na księżycu. W Polsce nie ma miejsc na partię specjalnie antysemitką, bo wszyscy rozumni Polacy bez względu na przydział do partii muszą być antysemitami.

KANDYDATCE NA MŁODĄ ŻONĘ.

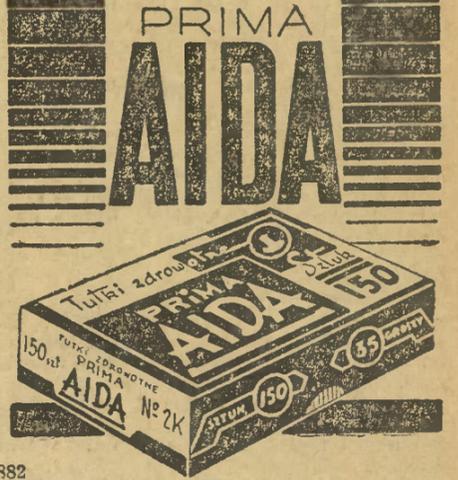
Pyta się pani, poci holenderska następczyni tronu i jej książe — małżonek przyjechali do Krynicy? Czy tylko po to, aby krynicy żydzi i „patriotyczny“ Kiepora mogli zarobić? Napewno nie. Chodzi przede wszystkim o ważne sprawy dynastyczne. Wybór padł na Krynicy po zapoznaniu się ze statystykami, które wykazują największy przyrost ludności akurat w Polsce. Poza tym

Wody krynickie w tym właśnie zakresie cieszą się zasłużoną sławą.

Wanane za najlepsze

przez wytrawnych palaczy, dzięki swym niedoścignionym zaletom tutek PRIMA AIDA. Tutki PRIMA AIDA sporządzone z najsłodszych i smakują znakomicie bez względu na mieszkankę tytoniu.

882

POLITYKOWI. — Czekać czy nie czekać — oto jest pytanie. Niech pan czeka aż do śmierci. Koniunktura minęła i żadnym sekretarzem powiatowym ani wojewódzkim pan nie zostanie. Czyby nie spróbować w opozycji? Spróbować zawsze można, ale wpięć radzimy się ubezpieczyć (prywatnie, nie w Ubezpieczalni Społecznej) na wypadek ciężkiego uszkodzenia dział.

UCZNIOWI KLASY WSTĘPNEJ. — Co to jest argument? To, czym się przekonywuje. Jeśli nie ma lepszego argumentu, może być i Bereza. Co słyhać w szkole? Jakież tam policja daje sobie radę z wychowaniem młodzieży? Prosimy się pięknie kłaniać patronowi dzisiejszego szkolnictwa — p. Jędrzejewiczowi. Jak się uklonąć? Można, oczywiście, i tyłem.

CIĘKAWEJ PANIENCE. — Jakie są najmodniejsze tańce w obecnym karnawale? Tak, karnawał jest. Wtajemniczeni wskażą, gdzie. Tańczy się wszędzie i wszędzie, byle na kredyt lub na raty. Europa tańczy na wulkanie. Mo-

dny jest też taniec brzucha, mianowicie — taniec pustego brzucha. Czy długo ten karnawał potrwa? Aż do skutku. Do popielca, kiedy to zostaną wszędzie tylko ruiny i popioły. Czy są jakieś zmiany w tańcu hiszpańskim? Tak, uzupełniono go kilku karkołomnymi figurami pochodzenia niemieckiego. W ogóle wodzireje stoją jeszcze za ku-

Pierwsza w Polsce katolicka poradnia małżeńska.

Sosnowiec, (KAP). Założono tu z inicjatywy duchowieństwa i miejscowych organizacji katolickich poradnię małżeńską. Poradnia będzie udzielała zgłaszającym się oprócz wskazówek również pomocy moralnej i materialnej. Instytucja ta przyczyni się niewątpliwie do podniesienia poziomu moralnego życia małżeńskiego.

lisami, ale może nie długo sami puszczą się w pływ.

(hak).

